

L. C. Larsen: Foreløbigt skal jeg med den ærede Formands Tilladelse gjøre opmærksom paa, at der i mit Forslag under Nr. 1 paa det meddelte Blad 13de Linie er indløbet en Trykfeil, som jeg har tilladt mig at gjøre den ærede Formand bekendt med, idet der nemlig skal staae „hørende til et Troessamfund“; Ordet „et“ er faldet ud. Dette forstyrrer vel ikke Meningen, men jeg har dog anseet det for rigtigst, at det blev sat til. — Angaaende de to Underændringsforslag, jeg har stillet, skal jeg tillade mig at bemærke, at der i det oprindelige Forslag slet ikke er Tale om de afvigende Troesbekjendere, og den ærede Forslagsstiller yttrede under Sagens første Behandling, at han heller ikke havde havt dem for Øie, men at Forslaget kun angik Folkekirkens Bekjendere. Jeg troer heller ikke det havde været nødvendigt i et Forslag som dette at gaae ind paa at opstille en Undtagelse med Hensyn til afvigende Troesbekjendere, idet det vistnok følger af sig selv, at en almindelig Lov som denne ikke angaaer dem, der staae i Undtagelsesforhold, og hvis Stilling i det Hele er bestemt ved tidligere Love; ialfald kunde det have været antydet ved et Par Ord, at Forslaget kun angik Folkekirken; men naar den ærede Forslagsstiller har troet at kunne afhjælpe den Ufuldstændighed, der formeentlig var kommen ind i Udkastet, ved at gjøre det Tillæg, som findes i hans Forslag under Nr. 1 til § 1, forekommer det mig, at han derved er gaaet langt videre, end der var Anledning til efter det, der har fremkaldt hele Lovforslaget. Det vil nemlig sees, at saaledes, som Forslagsstilleren nu vil have Sagen ordnet med Hensyn til de afvigende Troesbekjendere, vil der slet ikke kunne føres nogen Kontrol med deres Børns Oplærelse i Religionskundskaber, men det troer jeg ikke er rigtigst, ligesom det heller ikke er gjældende Ret. I Lov af 13de April 1851 angaaende Ægtefælle mellem Personer, der høre til andre Troessamfund end Folkekirken, findes der nemlig i § 11 ogsaa følgende Bestemmelse om saadanne Børns Oplærelse, hvis Forældre ikke henhøre til Folkekirken: „Børn, der ikke skulle opdrages i den evangelisk-lutheriske Religion, kunne forlanges undtagne fra Undervisningen i denne i de offent-

lige Skoler, hvorefter Skolebestyrelsen paa ethvert Sted har at paasee, at Børnene ikke savne Oplysning om de moraliske og almindelige religiøse Begreber, samt at de, forsaavidt de høre til et kristeligt Troessamfund, erholde Kundskab om Bibelhistorien.“ Denne Forordning kan altsaa efter Loven stilles til de Børn, der gaae i en offentlig Skole, og efter Loven af 2den Mai 1855 maa samme Forordning kunne stilles til dem, der besøge andre Skoler, men efter den ærede Forslagsstillers Ændringsforslag vil nu alt Tilsyn med disse Børns Opdragelse i Religionskundskab bortfalde, og det anseer jeg ikke for rigtigst. Jeg synes, at der bør gjøres den samme Forstjæl, som klart fremtræder i Loven af 13de April 1851, mellem de Troessamfund, som ere anerkjendte og have af Staten anerkjendte Præster, og dem, der aldeles ikke ere anerkjendte. Det forekommer mig billigt, at de første i den Henseende behandles paa samme Maade som Folkekirkens Bekjendere, og som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet, nemlig at en Attest fra en Præst, naturligviis henhørende til Bedkommendes Troessamfund, skulde være tilstrækkelig til at fritage hans Børn fra at prøves i Religionskundskab i de offentlige Skoler, og dette maa vistnok være fulkommen tilfredsstillende, da der jo ikke er nogen Grund til, at andre Religionsbekjendere skulde behandles med større Bønhjælp end Folkekirkens Bekjendere; men der bliver da tilbage Børn af Folk, som høre til Troessamfund, der ikke have nogen her i Landet anerkjendt Præst, og med Hensyn til dem mener jeg, at det maa have sit Forblivende ved Loven af 13de April 1851 saaledes at nemlig Skolebestyrelsen er berettiget til at undersøge, om de lære det fornødne ogsaa med Hensyn til de almindelige moraliske og religiøse Begreber, og forsaavidt de høre til et kristeligt Religionsfund, tillige i Bibelhistorie. Jeg seer ikke, at der er Grund til at lade disse Børn aldeles uden Tilsyn fra Statens Side, hvilket jo maa være meget mere betænkeligt med Hensyn til dem end med Hensyn til Børn henhørende til Folkekirken eller til anerkjendte Troessamfund, som man dog kan have nogen Sikkerhed for faae den Undervisning, der er nødvendig i den Henseende. Denne